

Ümmargune Eesti 100

Kallid kuulajad! Head Eesti inimesed!

Tulemas on suur suur sada! Kõik valmistuvad suureks peoks. Justnimelt! Meie ajaloo kõige ümmargusem ja suursugusem tähtpäev – Eesti Vabariik 100. Saab jälle taas sõdurite paraadi näha, presidendi kõnet kuulata ning ma usun, et see sündmus tuleb erilisem kui tavapäraselt on olnud.

Mul on öelda üks Jakob Hurda tsitaat: „Eestlased ei ole mitte kärbsed, kes täna sünnivad ja homme surevad, vaid üks vana ja visa rahva sugu, kes ammu juba maailmas on elanud ja ka pärast meid veel kaua kestma saab.“ Tegelikult me see rahvas olemegi, vaatamata oma väiksusele. Meil kõigil on oma siht ja me pole kunagi alla andnud. Hiljuti lugesin Eesti teenelisest jalgratturist Aavo Pikkuusist raamatut, kus ta kirjeldas Rahutuuri kolm kukkumist, mis viisid talt puusalt liha, mitte lihtsalt vaid ikka väga valusalt, et kehal polnud ühtegi tervet kohta. Konkurendid ei uskunud, et eestlane Pikkuus tuleb veel stardijoonele, aga tuli kui ilmutus. Selg sirge, pea püsti, lonkamine varjatud ja võitis Rahutuuri. See Pikkuus on väga hea näide eestlase olemusest. Ma ise ei tea ise ühtegi eestlast, kes oleks alla andnud.

Meie esivanemad ei andnud samuti alla, kui Eesti sai lõpuks vabaks riigiks. NSV Liidu ajal ei kaotanud keegi lootust, et Eesti saab jälle iseseisvaks. Kunagi ei maksa unistuste poole pürgimist katkestada hoolimata sellest kui kaua see aega võtab!

Ma tunnen väga suurt uhkust Eesti kultuuri üle. See on meil väga huvitav ja ainulaadne. Eestis on viimase aja jooksul vändatud palju põnevaid filme, mille üle tasub väga uhke olla. Näiteks kui film „Mandariinid“ sai Oscari ja Kuldgloobuse nominendiks. See on juba päris suur saavutus eestlastelt. Samuti ka filmid „Vehkleja“, „Nimed Marmortahvil“ ja „1944“, mis iseloomustavad eestlaste ajalugu väga selgelt.

Mina tunnen, et Eestis on väga hea elada! Meil on siin väga ilusad ja lopsakad metsad. Me peame oma metsi säilitama ja hoidma neid puhtana, maailmas tuntakse Eestit ka metsarikkuse poolest. Eriti suurt rõõmu tunnen, kui veedan suve minu pere suvekodus mere ääres. Mul on seal kahe suure lopsaka kase vahel võrkkiiik. Võrkkiiigel naudin värsket merelõhna ning sillerdavat Läänemerd. Üle mere paistab ka uhke Hiiumaa ja mõtlen alati, et seal inimesed võibolla lehvivad mulle.

Ma tunnen, et Eestis on väga hea elada! Kui ma maale vanaema juurde külla sõidan, näen suvel ilusaid kuldseid rapsipõlde või talvel on ilus lumevaip maas. Maal uhke vanaaegne talu ja suur põllumaa. Saab ennast korralikult välja puhata korraliku põllutööga. Meil pole siin eriti suurlinnu, kus oleks saastunud õhk ja palju linnamüra. Eestis tunnen ennast vabalt ja liigun hästi palju maapiirkondades. See ongi põhjuseks miks ma tahan elada Eestis.

Ma aga tunnen ka, et Eestis on midagi valesti või paigast nihkunud. Viimasel ajal olen pingsalt jälginud uudiseid, et mis Eestis toimub ja mis otsuseid langetakse. Kõige suurem asi mis mind häirib on alkoholiaktsiis, see ei tähenda seda ,et mina olen mingi napsuvend. Vaid ma näen

selgelt seda kuidas inimesed Lätis piiril ostavad endale rohkem alkoholi kui autosse ära mahub ja tänu sellele kasvab hoopis alkoholitarbimine, mitte ei vähene. Samuti kaovad piiriäärsed maapood vaikselt ära. Ma näen, et see vajab muutmist!

Ma tunnen ka sügavat kurbust, kui inimesed meie kodumaalt välismaale rändavad. Otsitakse endale paremat elu. Eestis on nii palju kriitikat ja inimesed tunnevad rohkem negatiivsust kui rõõmu siin elamisest. Alati on asju millega keegi pole rahu. Eestlane ei peaks üldse välismaale tormama, vaid panustaks parema riigi nimel. Paremat Eesti! Samuti soovin, et Riigikogu mõtleks natukene rohkem lihtsate inimesete peale ka.

24. veebruar on just see päev, kus peaksime mõtlema oma kodumaa peale ja miks Eesti on hea koht elamiseks ja unustama üldse hetkeks kõik negatiivsed asjad. Meil on siin turvaline elada, palju rahvaüritusi, meil on neli aastaaega, laulev keel, ilusad maapiirkonnad ning veel palju asju mille üle uhkust võib tunda, aga kipume neid unustama.

Selline sai mu pöördumine ja ma soovin, et eestlased jääksid eestlasteks ja ei kaota usku meie riigi helgemasse tulevikku. Tulgu Eesti sajas juubel sündmusterohke ja eriline!

Palju õnne Eesti!

Aitäh!

Markus Häidberg 10.H